

ОБРАЩЕНИЕ КЪМЪ БОГА.

Слѣдъ единъ труденъ день преминать по-срѣдъ шумны-тъ сцены на единъ публиченъ праздникъ въ Іерусалимъ, Спаситель-тъ нашъ ся оттегли привечерь за молитвѣ и почивкѣ. Отъ повѣствованіе-то, заключавамы че е было близо до или слѣдъ полунощъ, когато ся явилъ прѣдъ него единъ высокостоящъ Іудейскы начальникъ, който поискалъ да ся разговори съ него. Тойзи посѣтитель ся бѣше убѣдилъ отъ чуда-та и публичны-тъ ученія на Христа, че той не бѣше обыкновенна личность, — че трѣбва да е, поне, пророкъ проведенъ отъ Бога. Той усѣщаль съ много другы благочестивы Іудей, съвършеннѣ-тъ недостаточность на формы-тъ и животъ-тъ на Іудейскѣ-тъ вѣрѣ. Заради това той дойде при тойзи новъ учитель за да приеме наставленіе-то отъ което усѣщаше че ся нуждае. Една естествена страхливость, и явно исказано-то прѣзрѣніе на повечето отъ Іудейскы-тъ начальницы къмъ Іисуса, лесно